

בוהן במגף של אמריקה

מאנגלית: ניסן כהן

ג'ריקו בראון הוא משורר אמריקני יליד 1976. בעל דוקטורט מאוניברסיטת יוסטון ומרצה לכתיבה יוצרת באוניברסיטת אמורי באטלנטה. שירתו של בראון מרבה להתבסס על מסורות מקראיות (ספרו השני נקרא "הברית החדשה"), והוא נמנה עם נושאי הדגל של השירה השחורה וההומואית בארצות הברית.

קינה נוספת

ככה המות שלנו נראה.
אתה מאמין בשמש. אני מאמין
שאני מסגל לאהב. תהיו תמיד בסכום,
אמר המורה האהוב עלינו לפני
שנתן לאקדח להשתחרר לו בפה.
נעשיתי בן 29 כמו שכל גבר נהפך
בשנתו, לא מודע לאדמה
שנעה תחתיו, הלוחות זזים
במקומם, חסר הסכמה מתארה.
בוא נלחם על זה, מתק. נותר לך
בדיוק מספיק זמן – גבר נהפך
בשנתו – אז אני מצלם תמונה.
לא אצפה בה, כמוכן. זהו הצד
של הפרופיל המטורד, הוא מר הייד, החור
שבראש של הבעל, ה-"לא!"
שבפה של אשתו. בכל ערב,
אני בולע כדור. פספוס אחד, והלך עלי.
פספוס נוסף, פתרון משתף. מלונות
משעממים אותי, חוץ מכשאי מקבל נוף עם הר,
תא שבו הניד מסרב לעבד,
ואין מה לעשות מלבד לצפות
בשמש הנמוגת אל תוך האדמה
שמערסלת כמו שרק קבר יודע.

אתה לא עיף מהשיר
כפי שאני מהזכרון.

כאב שנים חוזר
אל כל צדי הפה.

שערה הפוכה צומחת אל בשר הסנטר.
גרוד תמידי. פצעים וחריטות,

ושוב אני ארוז

בחליפת בית הספר הישנה

של בן דוד שלי קני

ידי אחוזה בידה של אמי.

אנחנו צועדים כאלו הבית שמאחורינו

אינו חם מספיק

לכפות רגלי. בתוך החשך

אנחנו מצליחים לחצות קבוצת שכונים

בדרך אל מחוץ לשכונה השטוחה

שאהבת

למרות שדבר ממה שכתבתי

לא מעיד על כך.

אני רוצה לגדם את זה ממני

מפני שבדיעבד זה לא שנה כלום.

כרגע אמי ישנה

על חזהו של אבי.

ידיו נוחותות

עליה באותו המקום

כבר שלשים שנה.

תן רגע להסביר

היא ישנה ואני מקליד את זה

מחדש. בכל מקום יש

גבר שמשנה תנוחה בעדיניות

כדי להיות יותר נוח

לאשה בזרועותיו.

הייתי צריך לספר לכם

כבר הרבה שורות קדם. צעדנו חזרה

אל הבית שממנו ברחנו.

מפני ש

אמי אוהבת את בעלה

ואת ידיו

אפלו כשהן מטלות כנגדה בכבדות.

אני מכיר אותך

מעדיף שלא להאמין

אבל תן רגע להסביר.

לא סימנו.

אבי אוהב את אשתו

ואת הצורה של הגוף שלה

אפלו כשהוא מתקמר בנסיגה,

בנם מחזיק מעמד. זה מעורר בי בחילה –

עוד אב נורא

מצלק גם את הדף הזה –

בפצעים וחריטות.

צעדנו חזרה

מבעד לדלת הפתוחה.

ולמה אני לא מצין

שהוא נשק לי על המצח

לפני שנסה אותי

על הספה שהיתה מטתי?

האזן

ותוכל לשמע אותם

ממציאים שמות לצעירים שבגינינו

ואז עושים אהבה רועשת מספיק כך

שהגדולים יוכלו ללמד.

גבר צעיר

אָנו עומְדִים יַחַד מִחוּץ לְשֹׁכֵן, אֲנִי וְהֵבֵן שְׁלִי,
שְׂכֵנִים אוֹמְרִים שְׁפָנִינוּ זֶהוּת. אָבֵל אֲנִי יוֹדֵעַ,
הוא טוֹב מִמֶּנִּי: כְּשִׁילְדֵי הַשְׂכּוֹנָה נָעִים

אֶל עֶבֶר בְּתִי, הוא רוֹכֵן וְשׁוֹחֵר לָהֶם כָּאֵחַ
מִתְכוּנֵן לְהוֹרִיד אוֹתָם לְאֶדְמָה. הוא שׁוֹמֵר הָרֹאשׁ
בְּגֵן הַמִּשְׁחָקִים. הוא לֹא יִפְקִיר אוֹתָהּ,

מְרוֹקֵן כָּל אוֹיֵב, מוֹתִיר אוֹתָם חֲלוּלִים, וְאוֹתִי
מְבַלְבֵּל. אֲנִי מַעוֹלָם לֹא נֹאבְקָתִי בַעֲבוּר מִיִּשְׁהוּ
הֵייתִי מְרַגֵּיעַ אֶת בְּתִי כְּשִׁיכֻלְתִּי לְעֶרְסֵל אוֹתָהּ בְּזִרְעוֹתֵי

בְּתִי; הֵבֵן שְׁלִי מִשְׁוִיץ בָּהּ.
הוא לֹא יֵאָלֵץ לְרַפָּא אֶת הִילָדָה אִם הוא לֹא מוֹכֵן לְשַׁחֲרֵר מִפְּנֵה.
הֵם כָּל כֵּן קִטְנִים. וְאֲנִי, עוֹדֵנִי, גֶּבֶר צָעִיר.

הַזֶּעַם הַשָּׁחֵר שְׁלִי חֵי בְּתוֹכּוֹ וּמֵאָדָּם.
הֵם מִשְׁחָקִים. הוא עֵדִין לֹא נִכְלָא.

הפארק הלאומי להיסטוריה של הג'אז בניו אורלינס

1

טום דֵּנט הֵיקר,
אֲנַחְנוּ עֵדִין אוֹהֲבִים אוֹתָךְ
וְאֵת הַמְשָׁמְעוֹת
שֶׁל הַיּוֹתָךְ בְּנוֹ שֶׁל
נְשִׂיא קוֹלֵג' שָׁחַר
שֶׁנִּקְדַּת הַשִּׂיא שֶׁל הַגְּאוֹה
וְהַמֶּרְדֵּ שֶׁלוֹ נִרְאָתָה
כְּמוֹ גְּבָרִים בְּמַחְלָקוֹת
ה־6 וְה־7. אֵתָה
וְאֵנִי כְּרַעְנוּ בְּרֶךְ בְּפִנְיָהֶם
עַד שֶׁהֵם
גָּנְחוּ. וְהָאֵין גַּם זֶה
מוֹזִיקָה,
כְּשֶׁגּוֹף שֶׁל מִסְפָּר
צִלָּלִים מְתַאֲחָדִים
לְצִלִּיל בּוֹדֵד אֶחָד שֶׁל רְצוֹן
אוֹ שֶׁל חֶסֶר אוֹ תִקְוָה
שְׂכוּשֵׁי יַחְזוֹר
הַבִּיתָה, רִזָּה
וְכַחוּשׁ, בּוֹא תֵן לְאַבָּא
נְשִׁיקָה.

2

אֲנִי מַצִּיג אֶת עֲצָמֵי כֶךְ שֶׁתּוֹכַל
לְהִבִּין כִּיצַד הַגַּעַת
וּלְמִי אֵתָה חֵיב. כֹּל עוֹד

אֲנִי זוֹכֵר אֶת מוֹנֶה לִיזָה סְלוֹי
מְזֻמָּמֶת בְּדֶרֶךְ, אֶת חַיֵּי הַתְּזוּמָרֶת,
כֹּל פְּרִידָה הִיא שֶׁקָּר. כֹּל אֶחָד

3

שִׁירָה הִיא הַמָּקוֹם בּוֹ
אֲנִי מִבִּין
שְׁאֵנִי כְּלוּם
אִם אֵינֶנִּי מְסַגֵּל לְשִׁבֶּת
בִּקְהֵל אוֹ אֶפְלוֹ
לְבַד, לְשִׁבֶּת
מַעֲט וּלְהוֹדוֹת
לְאֱלֹהִים עַל שֶׁהִכְסֵּא
עֵדִין חֵם.